Johanne Schmidt-Nielsens tale ved demonstrationen 'Stop det nu! Gå i rødt for Gazas børn og familier'

Taler
Johanne Schmidt-Nielsen
Generalsekretær for Red Barnet

Dato
18. juni 2025

Sted
Christiansborg Slotsplads

Jeg synes, den her tale, var svær at skrive. Og det er den, fordi vores ord ikke længere føles stærke nok. Det, der foregår i Gaza, det er så voldsomt, at de ord vi normalt bruger, de ikke rigtigt slår til.

Alle jer der står her i dag, I ved godt alt det, jeg nu vil fortælle jer. For hver eneste dag ser vi billederne, vi læser beskrivelser. Vi ser de hvide stykker stof og plastic, der dækker de børn og voksne, der ikke klarede natten.

Men selvom vi godt ved det, og selvom vi har set billederne, skal vi blive ved med at fortælle. Selvom det kan føles som om, vores ord ikke længere slår til, skal vi blive ved med at tale. Vi må ikke blive tavse. Vi må ikke se væk. Vi må insistere på, at alle røde linjer for længst er overtrådt.

I mere end halvandet år er bomberne faldet over Gaza. Et lille stykke land, hvor flere end 1 million børn bor. Det er lige så mange børn, som der bor her i Danmark. Børnene og deres familier kan ikke komme ud. De kan ikke komme væk. Der er ingen sikre steder at flygte hen. For palæstinenserne i Gaza er lukket inde.

Da vi talte med en palæstinensisk kollega i Gaza sagde han: Der er intet sted i Gaza, hvor jeg kan putte mine børn, lægge mine børn til at sove, og vide, at vi vågner op sammen igen i morgen.

Selv de af vores kolleger, der har brugt hele deres liv på at rejse fra krig til krig, fra katastrofe til katastrofe fortæller, at de aldrig har oplevet noget som det, de oplever i Gaza nu. Og at hver gang man tænker, at nu kan det ikke blive værre, så bliver det værre. For menneskene bliver bombet. De de kan ikke komme væk.

Og hjælpen kan ikke komme ind.

Det er en krig, der slår rekorder. Antal dræbte børn, antal dræbte journalister, antal amputationer, antal dræbte nødhjælpsarbejdere.

En af de kolleger, vi har mistet, hed Sameh. Han blev ramt af et luftangreb i sit hjem. Samehs kone blev også dræbt. Det gjorde deres fire børn også. Mohammed på 12 år. Heba på 11 år. Zeina blev 3 år og Zein blev 2 år.

Og selv de mest voldsomme billeder og beretninger kan blive hverdag. Mængden af børn, der bliver dræbt, kan blive så stor, at de bliver til tal og statistik frem for mennesker. Det må vi aldrig tillade.

Som journalist og forfatter Tarek Omar skrev forleden: "Palæstinenserne er også nogens mor, bror, søster, nabo og ven."

Mohammed, Heba, Zeina og Zein var børn præcis som vores egne børn her i Danmark. De var børn, der skulle have levet. Der skulle have leget. Der skulle gå i skole. Der skulle høre godnathistorier. Mohammed, Heba, Zeina og Zein fik ikke lov til at leve. De fik ikke lov til at blive voksne.

Vi glemmer jer ikke. I var ikke bare en statistik. Det her vanvid må aldrig blive hverdag. Vi skal blive ved med at tale. Vi skal blive ved med at se. Og vi skal blive ved med at mærke hvert enkelt menneske i vores hjerter.

I mere end 75 dage lukkede Israel grænsen for nødhjælp. I Gaza sulter både børn og voksne. Der er mangel på alt. Operationer udføres uden smertestillende medicin. Der mangler medicin, vand, mad.

Mennesker tager skade af at sulte. Børn tager skade af at sulte. Hjernen hos et lille barn bliver påvirket varigt, hvis ikke barnet får den nærig, det har brug for, for at udvikle sig.

Vi kan se de fysiske krigsstader på billederne. Arme og ben der er sprunget af. Kroppe der er forbrændt. De mentale krigsskader hos børnene er sværere at få øje på. Men de er mindst lige så voldsomme. Og konsekvenserne af dem, er mindst lige så langvarige.

Sulten skyldes ikke, at der mangler mad i området. Den skyldes ikke tørke, oversvømmelse, høst der er slået fejl. Maden er lige på den anden side af grænsen. Få kilometer fra de børn, hvis mødre blander sand i melet, for at forsøge at give deres børn en følelse af mæthed. Det her er en menneskabt katastrofe.

Men sult må aldrig bruges som våben. Det er ulovligt ifølge international lov at nægte civile adgang til nødhjælp. Det der foregår, er en krigsforbrydelse.

Den israelske regering siger nu, at de lader nødhjælpen komme ind. De har støttet oprettelsen af deres egen nødhjælpsorganisation. Men drab, kaos og sårede civile har præget de første uger af GHFs uddeling af nødhjælp. Det har indtil nu kostet hundredvis af palæstinensere livet. Alt for lidt nødhjælp kommer ind. Og hjælpen uddeles af mennesker, der aldrig før har arbejdet med nødhjælp. Civilbefolkningen skal gå mange kilometer gennem aktive krigszoner, hvor der falder bomber, hvor der er kampe. Børn har ingen chance her. Slet ikke de mange tusinde børn, der er alene. Enten fordi forældrene er blevet dræbt eller fordi børn og forældre er blevet væk fra hinanden en af de mange gange, de er blevet tvunget på flugt. De mest sårbare når aldrig frem. Den her model for nødhjælp er dehumaniserende, uværdig, farlig. Som sagt: Alle røde linjer er for længst overskredet i Gaza.

Det er det, vi viser i dag. Klart og tydeligt.

Vi ønsker, at den danske regering – og alle andre regeringer – gør alt hvad de overhovedet kan for at presse på for:

Varig våbenhvile
Uhindret humanitær adgang.
Danmark bør – som kommende formand for EU og som medlem af FN's sikkerhedsråd – aktivt og højlydt forsvare menneskerettigheder og international ret.
Fastfryse handelssamarbejdet mellem EU og Israel.
Og omgående stoppe våbenhandel, der bidrager til lidelserne i Gaza.

Og det er ikke kun i København, at vi trækker i de røde trøjer. I de her dage og uger går hundredtusinder af mennesker i rødt på gaden i store byer i Europa og andre steder i verden. Ligesom os.

Sammen bliver vi ved at tale. Vi bliver vi med at se. Og vi bliver ved med at mærke.

Vi MÅ insistere på, at alle mødre og fædre i verden trygt skal kunne lægge deres børn til at sove. Også mødrene og fædrene i Gaza! Vi må insistere på, at hvert eneste menneskeliv er lige meget værd. Og at børn i Gaza har ret til liv.

Tak fordi I er kommet.

Kilde
Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler.

Kildetype
Digitalt manuskript

Tags
Demonstrationstale, Nomineret til Årets Danske Tale 2025

URI
https://www.dansketaler.dk/tale/johanne-schmidt-nielsens-tale-ved-demonstrationen-stop-det-nu-ga-i-rodt-for-gazas-born-og-familier